

Intervenció del Primer Secretari i candidat, José Montilla

Míting a Lleida

Diumenge, 21 de novembre de 2010

Companyes i companys,

Molt bon dia, i gràcies, moltes gràcies per poder-nos trobar en aquest pavelló ple de gom a gom.

Moltes gràcies pel vostre entusiasme

Us vull parlar d'enquestes. Sí, ja sabeu que no m'amago. Que sempre miro les coses de cara. Us vull parlar d'enquestes i de política.

Avui les enquestes que hem vist i hem llegit ens indiquen quatre coses:

Primer. Que anem segons, que els nostres adversaris estan forts.

Es a dir, que haurem d'esforçar-nos molt si volem retallar distàncies i donar la sorpresa.

Segon. Que hem millorat, encara poc, però que hem millorat respecte a les anteriors. Estem recuperant posicions, però encara no hem remuntat.

Tercer. Que hi ha milers, centenars de milers de ciutadans que no han decidit el seu vot. I que, a més, la participació pot ser la més baixa o de les més baixes de la història de Catalunya.

Quart. Que, i ho dic amb total respecte per la resta de candidats, només hi han dos candidats que pugin ser Presidents: Artur Mas o jo.

En dies com avui, quan tot just hem superat l'equador de la campanya, és quan més clares hem de tenir les nostres idees.

Estem fent una bona campanya. Sí. Amb idees clares: Ni independentistes, ni de dretes. Ni conflicte amb Espanya, ni retrocedir en polítiques socials,

reforçant el nostre autogovern. Amb propostes, a més del nostre programa electoral, aquests dies hem presentat més de 12 iniciatives

Amb compromisos també:

Els meus 5 compromisos

Però, tot això, de moment, encara no és prou. Fixeu-vos. Hi ha forces polítiques que prefereixen segur que no hi hagi molta participació. De fet, sembla que ho busquin al no acceptar, per exemple, els debats cara a cara que he proposat, o al amagar les seves propostes, o amb qui pactaran, o què ha passat amb els diners del Palau de la Música.

Diguem-ho clar. A Artur Mas li va bé una campanya freda, que sembli que no hi ha res a fer i que no animi al conjunt de l'electorat. Els seus electors ja estan prou mobilitzats i amb això ja li va bé.

I també hi ha partits que prefereixen molt poca participació per garantir el seu accés al Parlament. Coses de la Llei electoral. A participació molt baixa, amb pocs vots aconsegueixes un escó. Mas prefereix poca participació. Jo no.

Mas prefereix l'ambigüitat. Jo que parlem clar.

Mas no vol debats i respostes clares. Tot el contrari del que vull jo.

Si em pregunteu què prefereixo: si la victòria amb poca participació o molta participació encara que perdi, no en tinc dubtes. Vull que la majoria parli. Que la majoria silenciosa d'aquest país aixequi la seva veu i que parli amb el vot.

Només així la majoria i Catalunya seran respectades. I si això passa, podem remuntar i guanyar. I... sabeu una cosa? Sabeu per què sovint les enquestes s'equivoquen... Sabeu el per què? Perquè no us han preguntat a vosaltres...

Lluitem contra la dreta, contra l'abstenció i contra la crisi. Aquest és el triple combat... però encara queda una setmana. I no defallirem.

Continuarem oferint propostes davant del silenci claudicant del nostre principal rival. Perquè hi ha en joc el futur de Catalunya, i el model de societat que volem. No es tracta, només, de saber quin President volem... Sinó de saber quina Catalunya volem. Aquesta és l'elecció.

I encara som a temps. No en dubteu. Jo no afluixaré. Tot el contrari. Podeu estar ben segurs.

José Luís, muchas gracias por estar de nuevo en Cataluña, apoyándonos. La semana pasada en Viladecans, hoy en Lleida. Para que luego algunos digan que no salimos del área metropolitana en esta campaña... Lo decía ayer en Girona.

Tú también sabes que estas elecciones son decisivas para el proyecto político de todos los socialistas.

Pep, moltes gràcies per ser a Catalunya, moltes gràcies per haver vingut a recolzar-nos. Divendres a l'Hospitalet i avui a Lleida, a casa teva.

Vosaltres dos sabeu el que és guanyar, contra pronòstic, al favorit, al que tothom dóna per favorit, al que va primer a les enquestes, al que ho té tot a favor. Vosaltres heu demostrat que es pot guanyar quan tot és advers, si ets capaç d'arribar al cor de la gent, si parles clar.

I si tens un projecte per a tothom, un projecte d'esperança. Un esperit combatiu, guanyador, que vosaltres vareu demostrar, és el que sentim en tots els actes arreu de Catalunya!!!

Amics i amigues, Josep Borrell va guanyar les primàries del PSOE... i va fer història... I José Luis Rodríguez Zapatero va guanyar les eleccions del 2004 quan molt poca gent ho creia possible, i menys les enquestes. Ara tenim l'oportunitat nosaltres. Ara tenim l'oportunitat, nosaltres, de fer història... i la farem.

El PSC tornarà a guanyar la Presidència de Catalunya. Estic segur que ho aconseguirem.

Gràcies pel vostre suport, José Luis, Pep. Gràcies Àngel per acollir-nos a casa teva. Tu també saps com guanyar i com governar. Per veure com Lleida cada dia està millor.

José Luís, mi principal rival es el mismo que no dudó en votar dos veces la investidura de Aznar y que no votó en favor de la tuya, ni en 2004 ni en 2008. Conviene recordarlo.

Mi rival, es tu rival. Es el rival de los socialistas y de todos los progresistas. Que ningú ho dubti, que ningú es confongui.. Entre Rajoy i Zapatero, els de Convergència prefereixen el líder dels atacs més brutals a la cohesió social de Catalunya, a la llengua catalana, al nostre autogovern.

Mireu: Artur Mas està disposat a tot per tal d'arribar a la Presidència de la Generalitat. Jo, justament el contrari: no estic disposat a traïr Catalunya, pactant amb el PP per obtenir la Presidència. De cap de les maneres.

José Luís, como sabes, por mucho que algunos se esfuercen en esconderlo, los gobiernos de derechas y de izquierdas, no son lo mismo. Nunca han sido lo mismo los que dicen que son iguales son, qué casualidad, los de derechas, intentan confiundir a la ciudadanía.

Amics i amigues, ens hi juguem molt, i com que els propers anys seran decisius, cal parlar clar, com he fet jo.

Davant l'ambigüitat de Convergència, jo m'he compromès de manera clara amb la ciutadania. Per això, he presentat els meus CINC Compromisos per Catalunya:

PRIMER. No pactaré amb el PP, en cap circumstància.
Ni un pas enrere en polítiques socials.

Ni un pas enrere en la defensa de la cohesió social, de la nostra llengua, del nostre país.

SEGON. Defensaré l'Estatut, tot l'Estatut, i res més que l'Estatut. No volem cap falsa dreuera en el desenvolupament de l'autogovern.

TERCER. No convocaré, promouré o toleraré un referèndum il·legal i inconstitucional sobre la independència. Cap aventura que divideixi la societat catalana.

QUART. Lideraré la lluita contra la crisi, fent les reformes necessàries per garantir la recuperació econòmica, sense fer un pas enrere en polítiques socials. Fent les reformes necessàries. Perquè les reformes són necessàries per mantenir la cohesió social.

Si volem sortir enfortits de la crisi, cal treballar dur i amb les idees clares. I calen més reformes, des de l'esquerra, per guanyar competitivitat sense recular en benestar.

I per fer això possible, aquesta és la meua garantia:

Faré un Govern socialista, d'esquerreres, progressista i catalanista, per garantir la governabilitat i el futur de Catalunya.

Companys, Catalunya no parteix de zero.

Som una Catalunya dinàmica, moderna; una Catalunya que, això sí, passa per un moment difícil. Com ho passen d'altres països. Però som un país preparat per continuar avançant.

La crisi és dura i serà dura encara, no ho hem d'amagar. Diem les coses com són. No parlem només per afalagar. Però el pitjor ja ha passat i ha estat amb un Govern de progrés que hem mantingut i millorat les prestacions socials, al temps que estem fent les reformes que cal. No com altres.

El Sr. Mas, per exemple, que elogiava Irlanda com a model a seguir, es va deixar seduir per les aparences. I mireu com està aquest país. ¿És el model que pensen traslladar a Catalunya? ¿És la Catalunya de futur que ens proposen, la de la fallida?

Malgrat les dificultats, i malgrat el que molts diguin, a casa nostra, la recuperació econòmica ja es nota. No tot són males notícies. En termes d'ocupació, notícies dels darrers dies, Catalunya ha creat la meitat de l'ocupació d'Espanya en els darrers trimestres.

Una dada significativa, ja es creen més empreses de les que es tanquen. I quan tenim bones notícies, també les hem de dir i sentir-nos orgullosos de la feina ben feta. Tingueu-ho clar: nosaltres som la garantia de progrés que el país necessita, i ho hem demostrat amb fets.

Per això, hem dotat les comarques de Lleida d'infraestructures cabdals per al desenvolupament territorial de les terres de ponent.

És el cas del canal Segarra-Garrigues, una infraestructura que ho significa gairebé tot per 16.000 regants, per les seves famílies, i per més de 70 pobles i 6 comarques.

Ho he dit en alguna ocasió: és l'emblema del procés més gran de transformació territorial que s'ha fet, des d'ara, a Europa. I gràcies a això, avui Lleida està més que mai en el mapa, i competeix en el sector agroalimentari, i estarà en condicions de fer-ho encara més amb aquets Parc Científic del que ens ha parlat l'Àngel. Hem construït també el primer aeroport comercial promogut, executat i gestionat per iniciativa de la Generalitat de Catalunya.

I escolteu, per molt que gent de Convergència hagi dit que ells no l'haguessin fet, l'Aeroport de Lleida-Alguaire ha estat un encert. Tant és així que Artur Mas va córrer a fer-se una foto allà. És, sense cap mena de dubte, una eina potent al servei del progrés del país. Però ja ho sabem, que ells no ho haguessin fet. I tant que no. I alguns no se n'han amagat de dir-ho.

CiU mareja la perdiu. Quan governaven i prometien que el farien, no el van fer mai. I quan el vam fem nosaltres, aleshores diuen que no el volien. En què quedem?

Nosaltres, en canvi, ho diem i ho fem. Ells s'omplen la boca parlant de territori, Però els que treballem de veritat pel territori, els que hem treballat, hem estat nosaltres.

També hem treballat per millorar el servei ferroviari en aquestes comarques. I avui Lleida està més connectada gràcies a l'Alta Velocitat.

- hem arribat a un acord amb el Govern de l'Estat pel traspàs dels trens Regionals, que permetrà crear un sistema de Rodalies al voltant d'aquesta capital.

I ja hem fet el primer pas, millorant els trajectes del servei de Rodalia entre Lleida i Balaguer, amb un increment de 118.000 passatges més en 4 anys.

Ha calgut que arribéssim nosaltres, ha calgut que els socialistes estiguéssim al Govern perquè la Generalitat es fixés en els Ajuntaments i en el territori. Sumant i multiplicant, mai dividint ni restant. Ha calgut que arribéssim nosaltres per resoldre molts dels dèficits que Convergència mantenia.

Aquests són els de Convergència, els que ara ens volen donar lliçons de modernitat i de catalanisme, són els que durant 23 anys van desatendre les necessitats de molts municipis. Dels governats pels socialistes, però també dels governats per convergència. I en privat reconeixen que mai s'havia fet tant pels municipis com ha fet aquest govern.

I no oblideu que, si governen, ho tornaran a fer.

Mireu: per tot això, per fer-ho possible, i per evitar que CiU faci passos enrere en el camí de progrés que hem impulsat, necessitem una victòria clara.

I el risc d'una victòria de Convergència i Unió és doble. Suposaria fer marxa enrere en les polítiques socials, com ens explicava Pep Borrell. I també suposaria una gran incertesa sobre les relacions de Catalunya amb la resta d'Espanya. Podem confiar en algú a qui li és igual pactar amb Esquerra Republicana que amb el PP?

Prou excuses. Prou de protegir-se amb la senyera, enlloc de donar comptes de què han fet amb el Palau. Prou d'amagar-se darrera de Catalunya quan, el que cal, és donar respostes clares.

Artur Mas no es de fiar. Està fent la campanya de la incògnita, de la sospita, la indefinició i la del *muts i a la gàbia*. Incògnites: no sabem amb qui pactarà. Indefinicions: no sabem res de les seves propostes. Bé, diu que vol reduir l'Administració, però no diu com.

Artur Mas diu que vol reduir impostos, però no diu quines retallades implicaria això. Artur Mas diu que vol acomiadar treballadors públics, però no diu si acomiadarà, què? metges o mossos? Sospites: encara estem esperant que doni explicacions clares sobre la sospita del Ministeri Públic, i les greus acusacions que afecten al finançament irregular de CDC en el cas Millet-Palau.

Sospita, també, de què farà si, finalment, la Justícia confirmés l'acusació del Fiscal i es demostrés que, en contra del que ell diu, sí que es van cometre irregularitats. Deixarà de ser diputat, si és així? Tenim dret a saber-ho.

Com sempre, Artur Mas s'amaga. Tampoc contesta la meua oferta de dos debats cara a cara, en català i castellà. Però a 7 dies de les eleccions, encara continuo esperant una resposta. Sí o no. Perquè Catalunya es mereix contrastar les dues propostes possibles pel futur del nostre país.

Companyes i companys, aquests dies estem fent una campanya constructiva, explicant qui som, el que hem fet, el que volem fer, i també qui són els nostres rivals. I estic segur que ho seguirem fent, com tantes vegades. I que obtindrem un molt bon resultat.

La nostra oferta als catalans i catalanes és clara. I per fer-la realitat, vull una segona legislatura. Una més, no 12 anys com pretén Artur Mas. Ell vol jubilar-se en el càrrec, i d'això no se'n amaga. Ell vol recuperar el poder, jo el vull fer servir per sortir de la crisi per l'esquerra, no per la dreta. Ell vol guanyar, com sigui, als socialistes. Jo vull guanyar el consens i l'acord d'empresaris, sindicats i forces polítiques per forjar una aliança pel progrés.

Vull quatre anys més per mantenir el rumb de l'Estatut i la cohesió social. Quatre anys més per a fer, amb un govern compacte, reduït i sòlid, el que encara queda per fer. En especial, un Govern concentrat en una lluita frontal i obsessiva contra la crisi i l'atur. Quatre anys més per a obrir camins de futur per a la majoria dels catalans i catalanes, que no volen ni invents, ni aventures, ni passos enrere.

Jo no em presentaré a les eleccions amb incògnites. Tot serà clar. Tothom coneixerà: què volem fer, com, quan, i, també, amb qui. Em presento a les eleccions amb la feina feta: he complert més del 90% del nostre programa.

Parlant clar. Ja coneixeu les meves cinc propostes: No al PP,

no al referèndum, la defensa de l'Estatut i de l'autogovern, prioritat màxima: la lluita contra crisi, i un govern socialista, sense hipoteques. Amb les idees clares: Una legislatura.

I amb les mans obertes: i per això, els socialistes ahir varem presentar un contracte de servei públic que impulsi i ajudi a millorar la qualitat de la política, la regeneració política basada en la transparència i les bones pràctiques. Serem els primers en impulsar aquestes mesures i en aplicar-les!

Todas las encuestas nos dicen que la participación será baja. Por eso quiero que estos días nos dirijamos directamente al máximo número de ciudadanos y ciudadanas de Catalunya y que pidamos su ayuda, su compromiso. Porque cuando la mayoría no va a votar gana la derecha, pero cuando la mayoría vota, las victorias que parecen imposibles se hacen realidad, como la que llevó en 2004 a Zapatero a la Moncloa.

Només us diré una cosa: allà on vaig noto que fa dies ha començat la reacció dels socialistes. Avui a Lleida, ahir a Girona, però també a L'Hospitalet, a Terrassa, a Mataró, a Santa Coloma, a Viladecans, a Tarragona, a Sabadell, a Barcelona. A tots els llocs on he anat aquests darrers dies. A tot arreu.

Noto que anem a més. Que la reacció socialista i progressista és un fet i una realitat. Per això no necessito enquestes per saber que tot és possible! I que farem possible el que és necessari. Per això estic molt animat perquè noto que vosaltres també ho esteu.

Hem d'anar tots a votar per no fer passos enrere. Som majoria els que volem progrés, la justícia social i l'autogovern. I vull que la Catalunya silenciosa parli i decideixi. També aquest més del 35% que encara no ha decidit què votar. El que no vull un país d'esquerres, amb un Govern de dretes, això no! Estic convençut que això no passarà.

Per això ens hem de moure, per una gran victòria del PSC a Catalunya. Per això, aquests dies us necessito més que mai, perquè des de el Govern podrem lluitar contra la crisi, que és la nostra preocupació principal. Un govern, garantia de progrés, que tingui com a prioritat màxima lluitar contra la crisi.

Sóc i seré un President que facilita els acords que uneixen el país, al llarg d'aquesta legislatura ho he demostrat amb els Pactes Nacionals i altres acords als que hem arribat amb els sindicats o les 30 mesures contra la crisi.

Sóc un líder pràctic, orientat a l'acord, que facilita el consens. Aquesta és la meva principal fortalesa i això és, crec, el que més li cal a Catalunya en aquests moments. El repte que us proposo és possible i necessari. Perquè no estem sols. La majoria silenciosa s'ha posat en marxa. I parlarà alt i fort el proper dia 28. Estic convençut.

Vull la vostra força i la de totes les persones que avui esteu a Lleida, la de tots els simpatitzants i militants. Avui aquí, us convoco a un combat
Queda encara una llarga setmana i cal cridar a una mobilització general

Convoco als socialistes. Convoco als progressistes. Convoco als catalanistes. Convoco a la gent d'esquerres, que som la majoria. Us convoco a omplir de gom a gom, el proper dia 25 el Palau Sant Jordi de Barcelona. El 25 omplirem el Palau i el que és més important, el 28 omplirem les urnes de vots per a fer possible el Govern socialista que Catalunya necessita.

Us convoco, no em falleu. Amb vosaltres podré guanyar aquest combat. Amb tots vosaltres, junts, el podem guanyar i el guanyarem. Sou la meva garantia... i jo sóc la vostra garantia de progrés. I compto amb tots vosaltres. Ara a Catalunya li convé un Govern socialista i d'esquerres, un govern catalanista i progressista. La garantia de progrés que representa el PSC.

Amb vosaltres serà possible, amb vosaltres guanyarem aquest combat.

Visca Catalunya i visca el PSC

Visca Lleida

A treballar al llarg d'aquesta setmana per la victòria

Moltes gràcies.